

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1963 r.

Nr 65

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 323 — nr 243 z dnia 12 lipca 1963 r. w sprawie wyeliminowania nieuzasadnionego importu przy projektowaniu maszyn i zakładów przemysłowych 529
- 324 — nr 274 z dnia 16 sierpnia 1963 r. zmieniająca uchwałę w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym 530

ZARZĄDZENIA:

- 325 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 31 stycznia 1963 r. w sprawie normatywów czasowych oddawania maszyn i urządzeń do montażu i eksploatacji 532
- 326 i 327 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 lipca 1963 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 535 i 536

323

UCHWAŁA Nr 243 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1963 r.

w sprawie wyeliminowania nieuzasadnionego importu przy projektowaniu maszyn i zakładów przemysłowych.

§ 1. Przy opracowywaniu przez biura konstrukcyjne lub zakłady produkcyjne projektów konstrukcji i modernizacji wyrobów przemysłu maszynowego należy stosować w dokumentacji techniczno-konstrukcyjnej rozwiązania oparte na detalach, podzespołach i zespołach produkowanych w kraju i objętych krajowymi katalogami tych wyrobów. Przyjęcie w dokumentacji techniczno-konstrukcyjnej rozwiązań przewidujących zastosowanie detali, podzespołów i zespołów nie produkowanych w kraju i mających być przedmiotem importu może nastąpić tylko zgodnie z przepisami niniejszej uchwały.

§ 2. Przy projektowaniu i modernizowaniu zakładów przemysłowych oraz innych obiektów należy stosować w dokumentacji projektowej rozwiązania oparte na maszynach i urządzeniach produkowanych w kraju i objętych krajowymi katalogami tych wyrobów. Przyjęcie w dokumentacji projektowej rozwiązań przewidujących zastosowanie maszyn i urządzeń nie produkowanych w kraju i mających być przedmiotem importu może nastąpić tylko zgodnie z przepisami niniejszej uchwały.

§ 3. Ograniczenia wynikające z przepisów §§ 1 i 2 nie dotyczą detali, podzespołów i zespołów oraz maszyn i urządzeń objętych wieloletnimi umowami kooperacyjnymi lub porozumieniami zawartymi z krajami będącymi członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej (RWPG).

§ 4. 1. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych wymienionych w §§ 1 i 2 mogą w przypadkach uzasadnionych koniecznością występować do swojej jednostki nadrzędnej o zezwolenie na zastosowanie w konstrukcji lub projekcie wyrobów o wysokich parametrach techniczno-ekonomicznych lub detali, podzespołów i zespołów nie produkowanych w kraju.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać:

- 1) uzasadnienie techniczno-ekonomiczne sporządzone według zasad określonych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów lub udokumentowane wymagania odbiorcy zagranicznego,
- 2) stwierdzenie przez właściwe zjednoczenie wiodące terminu uruchomienia w kraju produkcji wyrobu objętego wnioskiem,
- 3) stwierdzenie przez zainteresowane zjednoczenie wiodące odmowy wykonania i dostawy wyrobu objętego wnioskiem, uzasadnionej brakiem technicznych możliwości wykonania,
- 4) wskazanie przewidywanej wartości dewizowej importu wyrobu objętego wnioskiem do czasu opanowania produkcji w kraju,
- 5) opinię właściwej branżowo komisji określonej w zarządzeniu nr 88 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1963 r. w sprawie wyeliminowania zbędnego importu kompletnych obiektów, maszyn, urządzeń, sprzętu technicznego oraz części zamiennych (Monitor Polski Nr 55, poz. 276).

3. W przypadkach uzasadnionych potrzebami eksportu Minister Handlu Zagranicznego może uznać wymagania odbiorcy zagranicznego za wystarczające uzasadnienie potrzeby zastosowania w konstrukcji lub w projekcie wyrobów z importu. Sprawy takie nie wymagają opinii i decyzji przewidzianych w niniejszej uchwale.

§ 5. Wnioski, o których mowa w § 4, powinny być kierowane do decyzji dyrektora zjednoczenia przemysłu nadzorującego wnioskuje jednostkę, a jeśli chodzi o jednostki podległe bezpośrednio ministrowi — do decyzji właściwego podsekretarza stanu.

§ 6. Decyzje, o których mowa w § 5, nie mogą powodować przekraczania rocznych limitów dewizowych przyznanego danemu zjednoczeniu, a w żadnym razie nie mogą po-

wodować przekroczenia limitu dewizowego przyznanego resortowi.

§ 7. Zakup za granicą wyrobów, o których mowa w uchwale, wymaga odrębnej opinii właściwej branżowo komisji, określonej w zarządzeniu nr 88 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1963 r.

§ 8. Przepisy uchwały dotyczą nowo podejmowanych prac konstrukcyjnych i projektowych.

§ 9. Zobowiązuje się właściwych ministrów do wydania — na podstawie zasad niniejszej uchwały — dla podległych im jednostek organizacyjnych zarządzeń wykonawczych w zakresie projektowania, konstruowania i modernizowania zakładów przemysłowych i innych obiektów.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

324

UCHWAŁA Nr 274 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 39 Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1961 r. Nr 14, poz. 73 i z 1962 r. Nr 74, poz. 343) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule skreśla się wyrazy „objętych planowaniem centralnym”;

2) w § 4:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Baza, o której mowa w ust. 1, oraz wynik gospodarczy stanowiący podstawę tworzenia funduszu premiowego (zasadniczego i dodatkowego) powinny być ustalone zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1961 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 8, poz. 50).”;

b) w ust. 3 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uzasadnione to jest względami gospodarczymi”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach określonych w ust. 3 pkt 1 i 3 podstawą porównania jest wynik osiągnięty w roku poprzedzającym, a w przypadku określonym w ust. 3 pkt 2 wynik planowany na dany rok.”;

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Pełny zasadniczy fundusz premii w wysokości ustalonej zgodnie z § 2 ust. 1 przysługuje za osiągnięcie wyniku planowanego przedsiębiorstwom:

1) których planowany wynik działalności gospodarczej, wynikający ze wskaźników ustalonych przez jednostkę nadrzędną w ramach narodowego planu gospodarczego, jest niższy od wyniku roku poprzedzającego,

2) w których zachodzą przypadki wymienione w § 4 ust. 3 pkt 2,

3) nowo powołanym lub powstałym w wyniku reorganizacji.

2. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo planowanego wyniku zasadniczy fundusz premii ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w § 3 ust. 3.”;

4) §§ 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„§ 8. 1. Podstawą obliczenia dodatkowego funduszu pre-

miowego dla przedsiębiorstwa są kwota poprawy wyniku, stanowiąca różnicę między wynikiem faktycznie osiągniętym w danym roku a wynikiem roku poprzedzającego, oraz ustalone przez jednostkę nadrzędną wskaźniki dyrektywne, dotyczące planowanego wyniku oraz wysokości dodatkowego funduszu premiowego.

2. Wskaźniki dyrektywne, o których mowa w ust. 1, ustalają:

1) dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych) właściwi ministrowie na podstawie analogicznych wskaźników określonych dla poszczególnych resortów,

2) dla przedsiębiorstwa dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) na podstawie wskaźników ustalonych przez resorty.

3. Wskaźniki dyrektywne (ust. 1 i 2) podlegają różnicowaniu w zależności od:

1) stopnia utrudnienia poprawy wyniku działalności gospodarczej,

2) wielkości wyznaczonych zadań,

3) rangi przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo zaplanuje i osiągnie wynik lepszy od wyniku roku poprzedzającego, nie niższy jednak od wynikającego ze wskaźnika dyrektywnego, tworzy dodatkowy fundusz premii w wysokości kwoty odpowiadającej dyrektywnemu wskaźnikowi dodatkowego funduszu premiowego, ustalonemu przez jednostkę nadrzędną za dyrektywną poprawę wyniku.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie wynik lepszy od wyniku zaplanowanego lub gorszy od tego wyniku, ale lepszy niż w roku poprzedzającym, tworzy dodatkowy fundusz premii od rzeczywistej poprawy wyniku według stopy procentowej, którą określa stosunek kwoty dodatkowego funduszu premiowego, ustalonego przez jednostkę nadrzędną za dyrektywną poprawę wyniku, do kwoty dyrektywnej poprawy wyniku.

3. Kwota dodatkowego funduszu premiowego nie może przekraczać kwoty faktycznie osiągniętej poprawy wyniku.

4. Sposób obliczania poprawy rentowności oraz dodatkowego funduszu premiowego określają wzory obliczeń stanowiące załącznik nr 1.”;

5) w § 12 skreśla się:

a) w ust. 1 wyrazy „w ust. 4 oraz”;

b) ust. 4;